

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentarii Tres in Universam Aristotelis Philosophiam

Crespin, François

Brvxellæ, 1652

Quæstiuncula.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95346)

tum; sed tunc illius hic est sensus, *homo est negatio bruti*, quæ Propositionio, præterquam quod sit falsa, est etiam specie distincta ab hac, *homo non est brutum*; unde nihil contra Resolutionem.

CCVIII. Dixi isto sensu, id est sumendo *ly non brutum* formaliter secundum quod dicit in obliquo, nam in recto dicit aliquod positivum.

CCIX. Obijcies 8°. datur in mente, & in voce, Propositionio Affirmativa & Negativa simul, id est, media & mixta qualitatis; sed duæ species non possunt misceri, ut patet in *homine & bruto*, ergo, &c.

CCX. Respondeo negando majorem, quia essentia hujus judicii, v. g. *si Petrus non est, ejus negatio est* (quod dicitur Propositionio mixta qualitatis) consistit in una extremorum copula, quæ non potest simul affirmare & negare idem simul esse & non esse secundum idem: unde copula minus principalis verbalis est pars unius termini extremi, & in mente objectum 1^a operationis directum, non autem 2^a; quia dum dico, *si Petrus non est, ejus negatio est*, possum assentiri Propositioni, & non judicare quod Petrus non sit; ergo judicium non fertur in 1^{am} copulam. Quod

CCXI. Confirmatur 1°. quia Propositiones Affirmativa & Negativa sunt contradictoriæ, inter quas non datur media vel mixta.

CCXII. Confirmatur 2°. quia, si daretur mixta, non haberet contradictoriam, Affirmativam aut Negativam; ac proinde nullam, quod est intelligibile, ergo, &c.

CCXIII. Confirmatur 3°. hæc mixta, quodlibet est vel non est, est simpliciter Affirmativa; si enim apponatur negatio, ut, *non quodlibet est, vel non est*, habebis contradictorium illius negativum: unde habes in illis Propositionibus (quas abusive nonnulli vocant mixtas secundum qualitatem) nullam esse copulam principalem verbalem explicitam; sed *ly quodlibet est, vel non est*, totum esse prædicatum; copulam verò principalem subintelligi, ut sit sensus, *neceesse est, quodlibet esse, vel non esse*: non enim possunt duo judicia distincta esse colligata disjunctivè, sic ut unum dicat *vel est*, aliud *vel non est*, nam colligatio se tenet ex parte objecti & terminorum, non ex parte actuum, quorum neuter esset, aut Affirmativus, aut Negativus absolute, uti judicium esse debet, & consequenter neuter esset judicium. Ex his verò

CCXIV. Colliges non dari Propositionem, quam vocant mixta qualitatis, id est, simul Affirmativam & Negativam, ut *arene maris sunt pares, vel non sunt pares*, ob rationes dictas: nisi malis dicere ibi esse duas Propositiones, unam Affirmativam, ut *arene maris sunt pares*, alteram Negativam, ut *arene maris non sunt pares*. Sed sit

QVÆSTIVNCVLA.

CCXV. QVæres an detur Propositionio mixta quantitatis, id est, simul universalis & particularis ex parte subjecti, ut v. g. *omnis hominis aliqua manus est dextera*.

CCXVI. Respondeo negativè, quia in similibus Propositionibus datur unicum subjectum, quod exprimitur in recto; illud autem est, vel universale, vel particulare, juxta naturam signi, quo afficitur. Nec refert, quod in istis Propositionibus fieri possit duplex descensus copulativus ut v. g. *istius hominis aliqua, id est, ista, & illius hominis ista manus est dextera*, &c. & disjunctivus, ut v. g. *istius hominis aliqua, id est, vel hæc, vel illa manus est dextera, & illius hominis, &c.*

quia hinc tantum sequitur ex parte subjecti reperi duas voces, sub quibus liceat descendere distributivè & disjunctivè: imò et si daretur talis Propositionio, non esset tamen tertia species distincta à particulari & universali; sed uno respectu contineretur sub universali, alio respectu sub particulari, prout contingit in substantia, quæ latiusinè sumpta pro completa & incompleta, adæquatè dividitur in corporalem & spiritualement, licet detur una composita ex utraque, scilicet *homo*, sic ut *homo* quæ corporeus sub substantia corporali ponatur, quæ vero animatus sub spirituali.

DVBIVM II.

Qualis sit Divisio Propositionis in Universalem, Particularem, Indefinitam, & singularem.

RESOLUTIO.

CCXVII. DICO, Divisio Propositionis in Universalem, Particularem, Indefinitam & Singularem est generis in species.

CCXVIII. Probatur 1°. ex præmissis Dub. 10. n. 186.

CCXIX. Probatur 2°. illi actus distinguuntur inter se essentialiter, qui habent diversos ordines & modos tendendi in objecta; sed illi omnes sunt tales, ergo, &c. Probatur minor, quia Propositionio universalis dicit ordinem ad objectum suum ut copulativè sumptum, & in illud tendit modo copulativo: Propositionio particularis dicit ordinem ad suum objectum, ut disjunctivè sumptum, & in illud tendit modo disjunctivo: Propositionio indefinita dicit ordinem ad objectum suum indefinitè, & tendit in illud modo indefinito, id est, sic ut in illo ex parte modi concipiendi nulla appareat universalitas, particularitas, aut singularitas: Propositionio singularis dicit ordinem ad objectum suum determinatè & in actu exercito individualiter sumptum.

CCXX. Subsumo: atqui isti actus, ratione istorum ordinum & modorum tendendi in objecta diversorum, valde diversi sunt, non secus ac isti ordines: ergo ratione illorum distinguuntur essentialiter. Probatur consequentia, quia isti ordines ad objecta, & modi tendendi in objecta, sunt istis actibus essentielles, ergo, &c.

CCXXI. Obijcies 1°. ista Divisio est secundum quantitatem; sed quantitas est accidens, ergo ista Divisio est secundum accides, & non generis in species.

CCXXII. Resp. distinguendo majorem, ista Divisio est secundum quantitatem Analogicam & proportionalem, quia scilicet est secundum affectiones subjecti, quod habet se per modum materiæ, & affectiones illius per modum quantitatis, concedo majorem; est secundum quantitatem propriam & univocè talem, nego majorem.

CCXXIII. Obijcies 2°. Propositionio universalis tantum distinguitur à particulari in eo, quod ad plura extendatur, quam particularis; atqui extensio major non videtur inducere diversitatem specificam, ergo, &c. probatur minor, quia alioqui visio extensior distingueretur specie à visione objecti ejusdem speciei minus extensa, quod est absurdum, ergo, &c.

CCXXIV. Resp. negando majorem, quia cum haud minus Propositionio Particularis in subjectum copulam & prædicatum tendat, quam Universalis, nec imago Universalis, &c. censerentur ejusdem extensionis, quo dato, Universalis non distingueretur à particulari; distinguitur ergo Universalis à Particulari ratione diversi ordinis & modi tendendi in objecta: nam Universalis tendit in objectum